

KAPITOLA 4

Faro neviděla skutečnou pitvu od chvíle, kdy se v jednom semestru na akademii učili, jak pomocí fyziologických znaků rozpoznat slabiny nelidských protivníků. Tehdy jí celý ten proces připadal dost odporový, ačkoli ji zajímaly jeho taktické důsledky.

Ted, když spolu s Thrawnem a Ronanem sledovala zpoza bezpečnostní přepážky, jak dva lékařští droidi rozřezávají na kusy gralloka, připadala jí jen nechutná. Ale také ji shledala mnohem zajímavější, než čekala.

Prvním překvapením bylo tajemství tvorovy rychlosti a obratnosti. Předpokládala, že to mělo něco společného se slunečním větrem a tvor využíval techniku křížování vesmírných plachetnic zesílenou nebo usměrněnou selektivní magnetickou tkání, jako tomu bylo u jeho menších bratranců mynocků.

Ale gralloci přidali jeden figl navíc. Měli sadu maličkých, elektricky nabitých kanálků, kterými nasávali rozptýlené meziplanetární médium, prohnali ho rychlostí proudového pohonu skrz své supravodivé tělní vodiče a pak ho vypouštěli dalšími otvory, které sloužily jako malé, ale účinné trysky. Díky těmto přívodům a výpustím shluklým do bodů po celém povrchu těla a křídelních podpěr nebyl tvor omezen pouze na prostý dopředný pohyb, ale mohl zatáčet, uhýbat a okamžitě i obrátit směr.

A druhé překvapení...

„Uvědomujete si, že to je ztráta času?“ zabručel Ronan od Thrawnova druhého boku. „Lidé guvernérky Haveland pitvali tucty těchto věcí. Datakarta, kterou jsem vám dal, obsahuje všechno, co potřebujete.“

„Opravdu?“ otázal se Thrawn.

Faro se pro sebe pousmála. Už si stačila povšimnout nesouladu mezi Havelandinými a jejich vlastními daty a věděla, že Thrawn si jich všiml také. Ronan zjevně ne.

„Jistě,“ odpověděl Ronan. „Je mi jasné, že vás zajímá organický pohonný systém, ale to ve skutečnosti není nic nového. Ionizovaný sluneční vítr je vtažen do –“

„Spolu s clouzonem 36?“

„– a pak –“ Ronan se zarazil. „S čím?“

„Clouzon 36,“ zopakoval Thrawn a podával Ronanovi svůj datapad. „Tady. Jak v přívodech, tak výpustích.“

Ronan si datapad vzal a pár vteřin na něj tiše zíral. Potom ho s pokrčením ramen vrátil. „Nejspíš někde uždíbl plynovou trubku, když se krmil na nějakém elektrickém vedení,“ řekl. „To nic neznamená.“

„Naopak,“ nesouhlasil Thrawn. „Jak si vzpomenete, říkal jsem, že relativní liknavost tohoto jedince naznačuje, že se nedávno nasytil. Vedení clouzonu 36 je obecně dobře chráněno právě proto, aby se zamezilo únikům. Získal jste seznamy lodí a nákladů, jak jsem žádal?“

Nastala půlvteřinová pauza, zatímco Ronan v duchu přeřazoval na vyšší rychlost. „Ano, úplné záznamy přišly asi před půlhodinou,“ potvrdil. Vypadal, jako kdyby chtěl říct ještě něco jiného – nejspíš, myslela si Faro, něco v tom smyslu, kolik úsilí ho opatření toho seznamu stálo –, ale zdálo se, že si to rozmyslel. „Je v mé osobní složce v hlavním počítači.“

„Výborně,“ řekl Thrawn. „Předáte ho komodorce Faro. Komodorco, vy a skupina taktické analýzy provedete korelaci pohybů grallocků a určité plavidla, na kterých se mohli krmit až do chvíle, kdy se připojili k pronásledování Defenderu poručíka Fentaugha.“

„Okamžit,“ namítl Ronan kysele. „Tato informace je vysoce tajná, admirále. Nemůže být a nebude předána jen tak někomu.“

„Analytická skupina *Chimaery* je naprosto důvěryhodná.“

„To je mi jedno. Vy si ho vzít můžete.“ Střelil po Faro pohledem a zkroutil ret. „Komodorka Faro si ho také může vzít,“ dodal nerudně. „Ale nikdo jiný.“